

Andreu Mas-Colell, catedràtic d'economia, Universitat Pompeu Fabra, i president Barcelona Graduate School of Economics

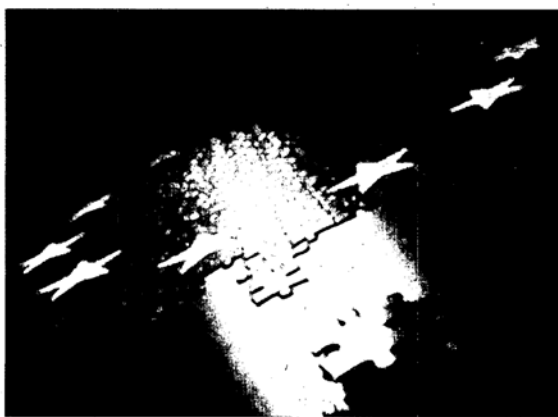
Tribuna

Un cop més cap a la modernitat econòmica

En les darreres dècades els observadors externs han pogut percebre l'esforç sistemàtic i intens emprat per Andorra en el camí cap a l'homologació política i econòmica amb el seu entorn Europeu. Una fita important va ser esdevenir membre de les Nacions Unides. Però segurament encara és més significatiu el fet de disposar de les institucions fortes que s'esperen de qualsevol país democràtic.

En l'aspecte econòmic, la tasca, complexa, cap a la normalització econòmica està plenament endegada, encara que no completada. No fa pas gaire que s'han aprovat lleis de comptabilitat i de societats (anònimes i limitades). Està en procés de consideració legislativa la llei d'inversions estrangeres. Queden pendents diverses iniciatives d'ordenació fiscal.

El projecte de llei d'inversions estrangeres representa un pas molt important cap a la bona integració de l'economia andorrana a l'economia internacional. Voldria dedicar el que resta d'aquest article a indicar, en primer lloc, que aquesta iniciativa legislativa és un pas necessari i, en segon lloc, que és assumible, és a dir, que no constitueix cap amenaça seriosa a la sobirania andorrana.

Per què és un pas necessari? És clar que podria argumentar que la possibilitat d'atreure inversió estrangera ha de facilitar el desenvolupament econòmic andorrà en fer possibles grans operacions econòmiques i la mobilització corresponent de capi-

tals. Però posaré l'èmfasi en un aspecte diferent, i potser no sempre prou ben comprès: una economia com l'andorrana, inherentment petita, ha d'inspirar la confiança dels seus veïns, que, en el cas d'Andorra, serien com a mínim els Estats de la Unió

Europea. I ens agradi o no en el context del món d'avui, que si voleu podem anomenar globalitzat, l'obertura a la inversió estrangera és un aspecte indispensable per inspirar aquesta confiança. D'un país sòlid i econòmicament ben dirigit se n'es-

pera una legislació raonable pel que fa a la inversió estrangera. Hi poden haver cauteles protectores, però sempre ben especificades i concretes. Han de ser més l'excepció que la regla.

I per què afirmo que obrir l'economia a la inversió estrangera no és cap amenaça seriosa a la sobirania andorrana? Doncs perquè respon a una visió antiga d'aquest concepte pensar que la sobirania d'un país es mesura per la proporció dels actius físicament lligats, de manera irreversible, en el país que són propietat de ciutadans del país (hi visquin o no). Així, per exemple, els ciutadans d'un país poden ser propietaris de totes les seves terres i en canvi el país pot ser extraordinàriament dependent de la voluntat del seus veïns. I a la inversa. El que en gran manera determina la capacitat de desplegament d'acció política autònoma per part d'un país, és la qualitat i la força democràtica del seu sistema polític. A fi de comptes, és aquest darrer el que permet la manifestació d'una personalitat pròpia i identificable en el món. I com que Andorra pot exhibir avui un sistema polític modern pensem, amb tota convicció i amb gran satisfacció, que també es pot permetre disposar d'un sistema econòmic modern.